

De waarde van het Evangelie

Samuel Rutherford

— uitgave van: —

De **abernakel**
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 25

1. Innige barmhartigheid	Charles Haddon Spurgeon
2. Kostbare beloften	Andrew Gray
3. Wie heeft onze prediking geloofd?	James Durham
4. Het is volbracht	Thomas Manton
5. Bedorven zuurdesem	Thomas Adams
6. Christus is alles en in allen	Samuel Ward

Jaargang 25 – nummer 7 – juni 2023

Toelichting foto omslag:

In de meeste plaatsen is het een goed gebruik – de kerkklok luidt voorafgaand aan de samenkomsten van de gemeente. Alsof deze ieder die dat wil horen, nodigt om meer te horen. Het Evangeliewoord. Maar ook iedereen die niet wil horen, of nog niet geleerd heeft het Evangelie te horen, vertelt de klok het zonder woorden: dit is een boodschap van belang, een boodschap om wakker voor te worden, een boodschap om te komen en te horen. Voor deze boodschap moeten we alle last die ons omringt, afwerpen. In deze boodschap wordt ons het leven gebracht. Op veel manieren maakt Samuël Rutherford het ons duidelijk in deze preek.

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: The Worth and Excellence of the Gospel

Bron: Quaint sermons of Samuel Rutherford, Londen: 1885

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel.

De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website:

www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

De waarde van het Evangelie

Want de wapenen van onze krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot neerwerping der sterkten; daar wij de overleggingen terneer werpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus.

2 Korinthe 10:4-5

Geliefden in onze Heere,

Van het grootste deel van de wereld zijn er maar weinigen die het Evangelie van Christus op zo'n hoge prijs stellen als het behoort. Enkele valse apostelen noemden het Evangelie dwaasheid. Ze vonden het maar iets laag-bij-de-gronds. Menselijke gedachten zijn echter niet de maat waarmee het Evangelie gemeten moet worden. Dat mensen het zo weinig waarderen, ligt niet aan de geringe waarde die het Woord van God en het Evangelie van Christus hebben.

Onze Heere weet het best welke voortreffelijke waarde het Evangelie van Christus heeft. Hij kent ook de leegheid en de dwaasheid van de ijdele gedachten van het mensenhart. Ook al zou de hele wereld aanstoot nemen aan het Evangelie en dat beschouwen als dwaasheid, onzin of iets zwaks, Hijzelf weet dat de wapens in deze strijd niet vleselijk zijn, maar machtig door de kracht van God om sterkten neer te werpen.

Het Evangelie overwint zeker

Ik zeg nu niets over wat ik al eerder behandeld heb, maar ik zeg alleen het volgende: wees geen vriend van de wereld. Wees een vriend van het Evangelie en van Christus. Beschouw het Evangelie niet als je vijand. Laat ieder die dat wil, zich verzetten tegen het Evangelie, maar wie er tegen opstaat, zal uiteindelijk door het Evangelie overmeesterd worden. Het zal hen neerwerpen en onder de voeten vertrappen, of ze dat nu willen of niet. Velen hebben de schouders eronder gezet om het Evangelie uit de wereld te bannen.

Ze beschouwden het als een sombere gast en waren het liever kwijt dan rijk. Ze waren er op uit om het licht van de kandelaar uit te blazen.

Ze leken op dronken mensen die in hun dronken toestand als het ware een heuvel oprenden om op de top ervan het licht van de zon uit te blazen. Maar in plaats dat ze het uitbliezen, lieten ze alleen maar hun eigen dwaasheid zien. Precies zo doen wereldse mensen. Ze klimmen op de top van hun vermetelheid en streven ernaar het licht van het Evangelie uit te blazen. Maar hoe harder ze blazen om het licht te doven, hoe duidelijker hun eigen dwaasheid aan het licht komt. Het Evangelie heeft zich altijd een overwinnaar getoond, vooral aan allen die zich ertegen verzetten.

Het Evangelie is heer, geen slaaf

De wapens van het Evangelie zijn machtig. Waar dit Evangelie ook komt, het zal altijd overwinnaar zijn, of het nu tot een gemeente komt, tot een volk of tot iemand persoonlijk. Wij mogen van het Evangelie geen slaaf maken, want het is machtig door de kracht van God. Het is de arm van de HEERE, zoals staat in Jesaja 53:1. De profeet vraagt daar: 'Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard?'

Speel nooit met het Evangelie en maak er geen slaaf van. Net zomin als u de arm van de Heere kunt breken, kunt u van het Evangelie een slaaf maken die u dient. Ja, wie de arm van de HEERE zou willen buigen of breken, moet sterk zijn! Dus waar de boodschap van het Evangelie komt, laat het daar heer en meester zijn. Laat het zich bewijzen de kracht van God te zijn om deze torens van trots, eigenliefde, wereldsgezindheid enzovoort te verbreken onder de voeten van Christus. Laat Hem zo bekend worden als de Machtige. Het Evangelie wil van niemand een sloofje of een slaaf zijn. Het wil geen postpaard zijn om onze berichten te versturen. Het wil zelfs geen dienaar zijn van de allergrootsten op aarde. Het is krachtig en door de kracht van God zal het zijn eigen plaats innemen, of men wil of niet.

Het Evangelie vraagt gehoorzaamheid

Er is nog iets. Als het Evangelie niet de arm en de kracht van God is om ons thuis te brengen bij Christus, als het ons de zaligheid niet brengt, dan is dat het slechtste nieuws dat we ooit in ons leven hoorden. Het is niet voor niets dat onze Heere, Die pure genade is, het wee uitsprak tegen Chorazin en Bethsaïda, een sterkere veroordeling dan tegen Tyrus en Sidon. Dat 'wee u' geldt voor altijd voor u, tot wie Christus en het Evangelie komen, als u zich niet bekeert. En als het komt, spreekt het ook dat 'wee u' uit tegen hen die geen vruchten voortbrengen het Evangelie waardig. Hij voegt er zelfs een vervloeking aan toe.

Daarom is het het beste voor u de vruchten van het Evangelie al vroeg voort te brengen. Als u denkt het Evangelie kwijt te kunnen raken, zult u merken dat u er niet zo gemakkelijk van loskomt. Het zal u redden of doden. Als het dat niet doet, zal het een dagvaarding aan uw deur achterlaten. Daarin staat dat genade en redding u waren aangeboden, maar dat u die niet wilde aannemen.

Als predikanten niet het middel zijn tot de bekering van mensen, dan zullen ze ten minste een dagvaarding aan de deur van uw hart leggen. Ze zullen de zon, de maan, de sterren, de stenen en de kerkklok tot getuigen nemen dat zij hun plicht vervulden. Zij brachten de boodschap van hun Meester aan u over, maar u wilde niet gehoorzamen. En daarom waarschuw ik u van Godswege: pas op dat u het Evangelie niet veracht nu het tot u komt. U zult dat moeten verantwoorden voor Hem Die er de Heer van is.

In Openbaring 14:9-10 wordt een wee uitgesproken met een eeuwige vloek over degenen die het Evangelie niet ontvangen als het tot hen gezonden wordt. En in 2 Thessalonicenzen 1:8-9 zegt de apostel dat de Heere zal komen in een vuurvlam en wraak zal oefenen over hen die God niet kennen en het Evangelie van Christus niet gehoorzamen. Er is een sterke veroordeling uitgesproken over hen die ongehoorzaam zijn aan het Evangelie van Christus: de wraak en de zware vloek van God. Zijn Woord en het Evangelie zullen de verachter van

God niets anders bekendmaken dan de wraak van Christus die hem treffen zal. Dat is een zware last!

Daarom smee ik u, in Gods naam en in Christus' naam, laat het Evangelie haar werk doen. Laat het Evangelie heer en meester zijn en maak er geen slaaf van. Buig onder het Evangelie. Het zal u in stukken breken, als u dat niet gewillig doet.

Gebeurt aanneming uit vrije wil?

De wapenen van onze strijd ontvangen macht en kracht van God uit de hemel om sterkten omver te werpen. Dan gebeurt het echt. Het is absoluut dwaas bedrog van de vijanden van Gods genade om te zeggen, dat tóch hun vrije wil het Evangelie kan aannemen of verwerpen, los van het feit dat het met macht en kracht tot hen gezonden wordt. 'Neem het aan of verwerp het aanbod, al naar gelang het uw vrije wil behaagt', zeggen ze. Dit is niets anders dan bedrog van hen die nooit de kracht van het Evangelie ondervonden.

Drie aandachtspunten

Wij kunnen weten dat het Evangelie machtig is door Gods kracht. We gaan eerst na wie de auteur van het Evangelie is. We bezien daarna waarover het in het Evangelie gaat en we letten ten slotte op de werkwijze ervan.

1. God schreef het Evangelie

Allereerst, de auteur van dit Evangelie is niemand anders dan God Zelf. Het is waar: als het Evangelie alleen het woord van een mens zou zijn, dan zou de vrije wil van een mens er ja of nee tegen kunnen zeggen, hoewel het tot zijn ziel werd gesproken. Maar het Evangelie is niet het woord van de ene mens tot de andere; het is een liefdesbrief die door onze Heere Zelf aan ons geschreven is. Deze brief is gedicteerd door de Heilige Geest. Als we zien dat de Heere Zelf de schrijver ervan is, hoe komt het dan dat dit woord onze wil niet buigt tot overgave eraan?

Het is een grote belediging van onze Heere, als wij denken: laat Hem zeggen wat Hij wil, ook al is het nog zo krachtig. Het is een grote belediging, als we denken: laat Hem werken met Zijn Woord zoals het Hem behaagt, maar toch zullen wij zelf uitmaken of we er ja of nee tegen zeggen, of we aannemen of niet wat Hem behaagt. Het is een grote belediging van onze Heere, als wij denken: al schiet onze Heere Zijn pijlen op een mens af, die mens kan zich toch tegen Hem verzetten of de pijn ontwijken en het schot langs zich heen laten gaan.

Nee, Hij die de pijn aanlegt, doet dat met macht en kracht. Hij heeft er een scherpe, ijzeren punt op gezet, zodat hij diep doordringt. En als God de bedoeling heeft een ziel aan Zichzelf te verbinden, dan schiet Hij niet zomaar in het wilde weg, maar Hij schiet rechtstreeks op Zijn doel. Dus Hij richt op het doel en legt de pijn goed aan, voordat Hij schiet. Zo kan het niet anders of Hij raakt het doel precies en de pijn dringt door waar hij binnengaat.

2. Waarover gaat het Evangelie?

Als we vervolgens letten op de zaak waarover het in het Evangelie gaat, dan zullen we zien, dat het machtig is door de kracht van God. In heel de wereld kan niemand zoiets geweldigs bedenken als wat het Evangelie openbaart. Geen enkele wijze in deze wereld kan zo'n prachtige beschrijving geven van het Nieuwe Jeruzalem als die in de laatste twee hoofdstukken van Openbaring staat. Net zomin kan enige wijze onder mensen of engelen zo'n beschrijving geven van de Zoon als we in Hebreeën 1 lezen. Niemand in de hele wereld kan de kracht van het Evangelie zo onder woorden brengen, als het hier is gedaan. En daarom zullen de hel en alle krachten van de wereld niet in staat zijn het tegen te staan, hoewel ze hadden gezegd dat het Evangelie niet zou overwinnen. Hij heeft gezegd dat het zál overwinnen, ja, het Evangelie zal tonen dat het machtig is door de kracht van God, Die de Auteur ervan is.

3. Hoe werkt het Evangelie?

Als we ten derde letten op de manier waarop het Evangelie werkt,

dan zullen we ook zien, dat het machtig is al onze sterkten omver te werpen. Als God niet almachtig zou zijn, zou er iets te zeggen zijn voor de uitspraak dat de vrije wil van de mens het Evangelie kan aannemen of verwerpen. Maar zou Hij Die alle verschillende delen en de overleggingen van het mensenhart kent, niet weten hoe het hart in te nemen? Zou Hij Die door Zijn kracht elk mens maakt, hem ook niet kunnen veranderen zoals Hij wil? Wanneer Hij Zijn woord met kracht gepaard laat gaan, kan Hij door slechts te spreken het hart overwinnen, ook al wonen er zeven duivels in. Zou Hij niet elk hart kunnen overwinnen, hoe ver de mens ook afgeweken is?

Ik ben er zeker van dat er nooit een man was die meer beledigende gedachten koesterde over de Zoon des Mensen, Jezus Christus, dan de apostel Paulus. Hij kon het aanhoren van Diens naam immers niet verdragen en evenmin iemand die Zijn naam beleet, maar Hij vervolgde hen allemaal op een gruwelijke manier. En toch, onze Heere sprak niet meer dan een paar woorden tot hem, en wierp hem daarmee van zijn paard af waarop hij triomfantelijk reed en legde hem laag neer: op zijn rug en onder Zijn voeten. En hoewel Paulus vertrokken was om de volgelingen van Jezus Christus te vervolgen, zei hij nu: 'Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?' Daar zie je een worp van de krachtige rechterarm van God. Dan hoor je dat de Heere in een oogwenk zo'n sterke en wrede tegenstander van het Evangelie van Christus terneer werpt. En Christus laat hem direct vragen: 'Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?' Daarom zijn het dwazen die zeggen dat de menselijke natuur of de vrije wil of het mensenhart in staat is de slag van het Woord van God af te slaan, wanneer Hij besluit de mens daarmee te raken. Welnu, God zij gedankt dat het zo is, dat wij niet in staat zijn Zijn Woord tegen te staan, maar dat het machtig en krachtig is ons te overwinnen.

Er is voor dit punt een mooie bewijsplaats in Hooglied 2, waar de bruid – dat is de Kerk – vertelt over de manier waarop haar Geliefde werkt. Hij werkt door liefde, en liefde kan op geen enkele manier gestolen of verhinderd worden. Wel kan de geliefde ontvoerd, weggehaald of gescheiden worden van wat het lief heeft. Maar voor de

liefde zelf geldt dat niet. Die kan niet gestolen of verhinderd worden; dan zou het geen ware liefde zijn. In vers 4 staat: 'Hij voert mij in het wijnhuis, en de liefde is Zijn banier over mij.' En als de liefdesbanier door Christus over Zijn kerk uitgerold wordt, is zij dan in staat Hem op afstand te houden, als ze dat verkiest? Nee, want het volgende vers zegt dat ze ziek van liefde was toen deze banier over haar opgeheven werd. Om die reden zegt ze in het volgende vers: 'Ondersteunt gij mij met de flessen, versterkt mij met de appels, want ik ben krank van liefde.'

Dit is de manier waarop onze Heere werkt in de harten van hen Die Hij tot Zich wil bekeren. Hij stort Zijn liefde in hen en als Hij dat doet, zorgt Hij ervoor dat de rebel bezwijmt van liefde. U kunt wegvluchten voor God en de vertroosting van Zijn Geest, maar zodra Jezus Zijn liefde aan u toont en tot uw ziel spreekt, bent u niet in staat Hem te weerstaan of uit Zijn hand te ontsnappen. Laat mensen hameren op de vrije wil en een volgorde vaststellen, maar als de Heere tot iemand spreekt en Zijn woord versterkt met kracht, dan zal zo iemand zijn hart op Jezus zetten. En op de ziel die Christus liefheeft, ziet Hij in liefde neer. Wanneer de Heere dat doet, is de ziel verre van onverschillig om Christus en Zijn Woord al of niet aan te nemen. Het is voor haar noodzaak: ze móet zich overgeven. En het is de Heere evenmin onverschillig of de mensen tot wie Hij spreekt, Hem gehoorzaam zijn of niet. Zoiets zegt Hij niet. Maar tegen wie Hij ook spreekt: wie zich niet gewillig onderwerpt, legt Hij aan Zijn voeten. Hij maakt ze buigzaam en zo vervult Hij dit woord: 'En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om de HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij leeft' (Deut. 30:6).

Erken uw opstand tegen God. Die bestaat niet alleen in natuurlijk verzet tegen Zijn genade, maar ook in de zondigheid en onwilligheid in de ziel. De natuur pleegt verzet tegen Christus, totdat Hij alles door Zijn kracht onderwerpt. Lees Ezechiël 36:26, waar de Heere een nieuw hart belooft en ook toezegt het oude, stenen hart weg te nemen. Sommigen zullen echter zeggen: 'Dat nieuwe hart is beloofd

op voorwaarde dat wij het niet tegenstaan.' Maar kijk in de tekst en u zult zien dat het niet zoiets betekent als 'Ik zal u een nieuw hart geven, *als u zich niet verzet*.' Nee, de tekst zegt het onvoorwaardelijk: 'En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat Gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.'

Daar reageert onze Heere op de redenaties van de mens en verwerpt Hij alle tegenwerpingen die de mens kan bedenken. Hij belooft echt het oude, stenen hart weg te nemen. Hij belooft ook echt een nieuw hart te geven en te maken dat degenen die Hij met Zijn hand vastgrijpt, naar Zijn geboden zullen wandelen. Dit is in feite het Evangelie van onze Christus: de kracht en de machtige arm van God lijft de rebellerende ziel in Christus in. Hij maakt haar de gevangene van Christus. Zo laat Hij ons zeggen: 'Ik merk dat er meer leven en kracht in Zijn Woord is dan ik ooit had kunnen geloven. Ik word in Zijn genade opgenomen, of ik wil of niet.'

Wie weerstaan de kracht van Gods genade? Geleerde mensen hebben heel goed opgemerkt dat degenen die Gods genade niet persoonlijk kenden, zich er tegen verzetten. En zo wreekt Zijn genade zich aan hen. Omdat ze zich verzetten en de kracht ervan weerstaan, zullen ze er nooit enig profijt of voordeel van trekken. Slechts weinigen van hen die weten wat de kracht van Gods genade is, durven zichzelf openlijk Arminianen te noemen of zich uit te spreken tegen de kracht van Gods genade. Maar wie de kracht ervan werkelijk kent, kreeg op die manier de genade lief en zal er afkerig van zijn er ook maar iets tegenin te brengen.

Heerlijke toepassingen

Welnu, als dus het Woord en de wapens van onze strijd door de kracht van God machtig zijn om sterkten neer te werpen, dan vloeit daar voor ons aangename troost uit voort.

Eerste toepassing: laat Jezus het werk doen

Konden we u maar oproepen te gehoorzamen, en tot Christus te komen en uw hart aan Hem over te geven om door Zijn Woord bewerkt te worden! Maar helaas. Als uw kind analfabeet was, zou u het naar school sturen. Als u zich ziek voelt, zult u naar de dokter gaan. Als uw zaak er slecht voor staat, wendt u zich tot een advocaat. En nu hebt u een rebellerende ziel, maar u wilt die niet overgeven aan Christus om die door Hem te laten redden. U staat Hem niet toe uw zielsvermogens te veranderen door Zijn Woord. Als we eenmaal maar zo ver zouden komen om Gods Woord door de kracht van Zijn Geest in ons te laten werken, dan zouden we een zoete ruil bemerken. We krijgen dan een nieuw hart in plaats van het oude en een nieuwe geest in ruil voor de oude. O, maar dat is een aangename en gelukkige verandering! Er is geen andere manier waarop we een nieuwe mens worden dan alleen deze. We moeten afstand doen van onszelf en ons overgeven aan de kracht van Gods Woord – die zal ons bewerken. Als we geen nieuwe schepping zijn, dan zou het beter voor ons zijn geweest nooit geleefd te hebben. Eeuwig wee voor die mens die niet méér van Christus heeft dan de natuur hem geeft!

Op school kunnen we iets leren. Door inspanning kunnen we wijsheid of geld verwerven. De wereld zou iemand vanwege die wijsheid kunnen waarderen, maar hij is toch niet meer dan het witgepleisterde graf waarover Christus spreekt. Ondanks dit alles is hij vanbinnen verrot en vuil. Hoe mooi hij er aan de buitenkant ook uitziet, vanbinnen is hij niets anders dan een werkplaats van de duivel. Zeg over zo'n mens wat u wilt, maar u, die een geestelijk werk zoekt, moet hem niet vanwege zijn natuurlijke gaven ophemelen. Volgens Christus is hij immers niets anders dan een opgedirkt, opgesierd lid van de duivel. Al betitelt de wereld hem als een eerlijk mens, hij is slechts een eervol erfgenaam van de duivel. Al noemt u hem een keurig mens, hij is niets anders dan een keurige erfgenaam van de hel, hoe de wereld ook over hem denkt. Dit is het oordeel dat God velst over een mens zolang hij zich niet heeft overgegeven om door het Woord van God bewerkt te worden.

Tweede toepassing: raad voor wie (zich aan)klaagt

Zijn er hier mensen die klagen over hun opstandige of steenharde hart? Ik geef u deze raad. Ga na of u dit Evangelie van Christus geloven kunt. Zie of u gebruik kunt maken van deze machtige wapens, die door de kracht van God in staat zijn de sterkten neer te werpen. U zult het hart niet terughoudend aantreffen.

Zo'n rebellerend en steenhard hart drukt als een zware last op een mens. Maar hier is toch een grond van troost, als u geloof ontvangt om dit te geloven: hoe opstandig, hard en onverzettelijk uw hart ook is, Christus heeft wapens in Zijn arsenaal waarmee Hij uw hart kan verbrijzelen, vernederen en verzachten.

U zult zeggen: 'Ik kan mijn hoogmoedige hart niet vernederen en evenmin kan ik de liefde tot de wereld eruit bannen. Bovendien hebben sterke begeerten de overhand in mijn hart en dat drukt me erg terneer.' Maar hier is onze troost, als we geloof hebben om het te geloven. Dit Evangeliewoord is door de kracht van God machtig om dit alles te onderwerpen. Als u slechts zo ver kunt komen dat u de toevlucht neemt tot Christus, omdat u uw zonden ziet, is dat zoet en aangenaam.

O, ik houd zo van deze zielen die klagen vanwege de zonde, die klagen over een hard, opstandig, onbesneden en stenen hart. Hier is een grond van troost voor hen: Gods Woord is door Zijn kracht machtig om de zonde te overwinnen. Als we ervan overtuigd waren dat de zonde een last is, zou dat goed voor ons zijn. Het zou ons uitdrijven naar Christus.

U bent dichterbij de hemel als u zich beklaagt over de toestand van uw harde hart en dat in Christus' hand legt om genezing te ontvangen, dan wanneer u denkt dat alles goed met u is. U bent dan geschikt om Christus' medelijden te ervaren. Hij is immers een Heere Die klaarstaat om al degenen die in ootmoed tot Hém komen, te vergeven. Hij is een Dokter Die zieke mensen ontvangt. Hij geneest hen die niet kunnen betalen voor hun behandeling. Echt,

Hij is de Dokter van de armen. Hij verlangt niets meer van ons dan dat we Hem vertellen dat we ziek zijn. Hij beschikt over een hamer om het harde hart te vermorzelen. Hij heeft een zwaard om het in stukken te slaan. Hij kan het door zonde gebroken hart en de aangevochten geest genezen. Hij kan een nieuw hart en een nieuwe geest geven. Wees niet terneergeslagen omdat u de hardheid van uw hart ervaart. Werp vanwege dit alles uw vertrouwen niet weg, maar geloof in Gods Woord, dat door Gods kracht machtig is om het te overwinnen.

God zij gedankt dat er zoveel kracht is in het Evangelie van Christus. Dat geneest de ziel die ziek is van zonde. Het verandert een hard hart in een vleselijk hart. In het Evangelie is kracht om de Geest Die beloofd is aan het huis van David (Zach. 12:10) over ons uit te storten. Het is de Geest van smekingen en gebeden en de Geest van bekering en berouw over de zonde. Dit zou een zoete voorbereiding zijn voor een ernstig vasten en verootmoediging. De Heere is toornig over een land vanwege de zonden ervan en Hij roept op tot een ernstig vasten en een vernedering vanwege die zonden. Het zou gepast zijn als onze eigen zonde én de zonden van ons land ieder van ons ter harte zouden gaan. Als we ons vanwege de zonde vernederen voor God, zou de Heere ons kunnen vertroosten.

Welnu, wat kunnen deze wapens tot stand brengen? Ze kunnen versterkingen en inbeeldingen omverwerpen. Alles wat zichzelf prijst – wat tegen de Godskennis ingaat – kunnen ze onderwerpen aan de gehoorzaamheid van Christus. Het kunnen allerlei zaken zijn die zich op de een of andere manier verzetten tegen het Evangelie, soms in, soms buiten de mens. Het Evangelie brengt die allemaal tot onderwerping. Het gooit vooral elke verdediging omver van waaruit de ziel Christus en het Evangelie bestrijdt. Ja, ook alles waarop natuurlijke mensen hun vertrouwen stellen.

Van wie is het huis vóórdat dit werk gedaan wordt? Mattheus 12:44 geeft het antwoord op de vraag. Satan zegt: 'Ik zal weerkeren in mijn huis, vanwaar ik uitgegaan ben.' Dus de eigenaar van dat oude huis

is niemand anders dan de duivel. Christus, onze Zaligmaker, zegt op een andere plaats: 'Hoe kan een man het huis van een sterkgewapende ingaan, als hij niet eerst de sterke man bindt en uitwerpt?' Hij bedoelt dan dat satan de bezitter is van elk huis, totdat Christus in de ziel komt, satan bindt, hem uitwerpt en Zelf bezit van de ziel neemt. Dat maakt dat we al onze pijlen laten vallen, ook al hebben we vaak gezegd dat we Christus liefhebben. Vraag het alle mannen en vrouwen en ze zullen u zeggen dat ze Christus beminnen. Ze worden boos als iemand dat betwijfelt.

Toch bewonen wij van nature allemaal een fort van waar uit we ons verzetten tegen Christus en we gebruiken het in dienst van de duivel. Voordat Christus in de ziel komt wonen, moeten al die hoge torens afgebroken worden. Christus moet een nieuw werk doen en ons tot nieuwe mensen maken. Dit is een van de krachten van het Evangelie, dat al de hoogten in de menselijke ziel tegen de vlakke gaan. Hij maakt dat de zonde, de duivel en alle lusten die het hart van Hem afhouden, ter aarde storten. Hij veegt al de modder het huis uit en zo maakt Hij er een fijn, hardstenen huis voor Zichzelf van. Alle verrotte schuurtjes die vroeger door de zonde en de duivel werden gebouwd, worden met de grond gelijk gemaakt. Wij worden nieuw opgebouwd, opdat de Koning der ere inga, zoals beschreven in Psalm 24:7. 'Heft uw hoofden op, gij poorten, ja, heft op, gij eeuwige deuren! opdat de Koning der ere inga.'

Dit dient ertoe dat onze trotse natuur omvergeworpen wordt. Ook ziet de natuurlijke mens en wie uiterlijk netjes leeft, in welke toestand hij verkeert in de ogen van God. Hoewel hij in de wereld aanzienlijk is, is hij toch niet groot voor God. Eerst moet het Evangelie de hoge torens van verzet in hem afbreken.

Als u nooit een zieke ziel had vanwege de zonde, is dat een teken dat Christus en Zijn Woord nooit iets in u teweegbrachten. Als dat zo blijft, bewijst het dat we nog steeds rebellen tegen God zijn. Voor altijd geldt 'wee hen' voor hen die in deze toestand verkeren en daar hardnekkig in volharden. Christus bezit wijsheid om rebellen tot

Zich te roepen en kracht om hen aan Zich te onderwerpen. Maar Hij heeft ook een ijzeren staf om hen in stukken te slaan die zich trots tegen Hem verzetten.

Zalig zijn zij, die het oude huis op tijd kunnen overgeven aan Christus. Zalig zijn zij, die inzien dat hun natuur, hun zonden en hun eigen oude hart hen nooit in de hemel brengen. Ook al hebben ze enige kennis van God en weten ze veel van de theologie, ze weten dat dit alles slechts het verzet tegen Christus in stand houdt en dat ze hiermee versterkingen tegen Hem opwerpen. We moeten erkennen dat we in een ellendige toestand verkeren totdat het Evangelie met kracht komt om al deze bolwerken in ons hart af te breken. We beseffen dat we niets weten totdat we weten dat Christus dit werk in ons heeft verricht.

Let op de woorden van een ervaren man die zonder enige twijfel grote kennis bezat. Toch zegt hij van zichzelf: 'Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.' Iets natuurlijks of fatsoenlijks zal de ommekeer niet bewerken die ons in de hemel brengt. We moeten inzien dat we van nature verdorven zijn voor God zijn en afhankelijk van Gods genade. Als het Hem behaagde, zou Hij ons voor eeuwig kunnen wegwerpen in de hel. Als we niet tot Christus' gevangenen zijn gemaakt, zullen we voor altijd gevangenen en slaven in de hel zijn. Tenzij ons gebouw omvergeworpen wordt en door Christus weer opgebouwd, zullen we ongetwijfeld voor altijd ellendig omkomen.

Drie deelonderwerpen

Ik wil nog iets zeggen over de volgende kwesties. Ten eerste wil ik spreken over enkele algemene tekortkomingen die sommigen in zich bevinden. Bij hen staan er nog, of weer, torens rechtop. Vervolgens zal ik u enkele kenmerken laten zien van hen in wie deze bolwerken zijn afgebroken. Ten derde wil ik ook tonen op welke manier de Heere deze vesting, het verzet wegneemt.

1. Algemene tekortkomingen

Overgebleven zonden

Allereerst, er is geen mens die zonder zonde geboren is. Zolang wij leven, worden deze muren van zonde en verzet niet helemaal afgebroken. Als dat wel zo was, had de apostel Paulus, een uitverkoren voorwerp van Gods ontferming, nooit gezegd: 'Ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont' (Rom. 7:18). Dit heeft hij gezegd na zijn bekering. En wee hen, die niet erkennen dat er iets van de oude natuurlijke mens in hen overblijft zo lang ze op aarde zijn.

Waarom? Hoe kan dat waar zijn? Omdat alleen de volkomen heerlijkheid onze aangeboren verdorvenheid laat ophouden. Ik weet wel dat ware genade de takken van die boom afsnijdt en ook de stam niet heel laat. En genade werpt de muren en het dak van dit huis om. Maar de wortel van die boom wordt niet opgegraven en de onderste stenen van het gebouw worden niet hersteld. Dat gebeurt pas in de volkomen heerlijkheid.

Ach, als het huis afgebroken is door de genade van de wedergeboorte, zijn de kinderen van God toch maar al te zeer gereed om voor zichzelf bijgebouwen te maken. Dat lezen we over Noach, Lot en David. Zij vielen in gruwelijke zonden nadat ze uit vrije genade door God waren wedergeboren; ze bouwden weer bijgebouwen en huisjes van zonde en verdorvenheid.

Overgebleven verzet

Maar er zijn nog anderen op wie de Heere Zijn pijlen van het Evangelie richt, maar bij wie er daardoor nog geen gat in de muur is gemaakt; nog geen tak van hun boom afgesneden, ondanks alles wat aan hen gedaan is. Over zulke mensen kunnen we lezen in Handelingen 7:51, waar de apostel Stefanus tegen enkele Joden spreekt. Aan het eind van zijn rede zegt hij tegen hen: 'Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart.' Hij bestookt hen met zwaar geschut, maar ondanks deze hevige beschietingen is er nog geen gat ontstaan in de wal van hun hart. Zij verschansen zich zo goed dat de pijlen als een

boemerang terugkeren tot hem die het Woord tot hen spreekt; even later stenigen ze hem om wat hij deed. Zo deden ze trouwens met Christus Zelf ook. Hij schoot op hen met de prediking van Zijn Woord en door wonderen onder hen te doen om hun oude muren te laten instorten. Maar zij schoten terug en kruisigden Hem.

Dit is een betreurenswaardig teken: als het Evangelie aan mensen wordt gepreekt en het hen overtuigt van zonde, maar het enige wat dat in hen voortbrengt, is haat in hun hart tegen de predikers van het Evangelie. Er is echter geen enkel gat geschoten in hun oude huis; het staat nog recht overeind, onbewogen.

Eigen reparatie

Er is een derde soort van mensen. Door de prediking beginnen hun oude muren en sterke torens te bewegen en te schudden, maar zodra ze merken dat hun muren schudden, stutten ze deze om ze overeind te houden. Dat lezen we bijvoorbeeld over Kain en Achab. Zij keerden terug naar hun vorige genot en naar hun oude zonden. Toch waren ze er in hun geweten van overtuigd dat ze verkeerde dingen hadden gedaan. Zulke mensen verkeren inderdaad in een beklagenswaardige toestand. Hun zonden zijn aan hen ontdekt en door de prediking van het Woord voor hen opengelegd. Toch gaan ze daarna terug naar huis of naar de kroeg, of ze vervallen weer in hun gevloek. Zo hopen hun zonden zich voortdurend op en raakt hun geweten verhard. Zulke mensen bevinden zich in een levensgevaarlijke situatie. Beseften ze het maar!

Overwonnen vijanden

Maar het beste slag van hoorders van het Woord van God zijn zij die zich gewillig buigen voor Christus, onze Heere. Als God tot hen spreekt door Zijn Woord of Zijn dienaren stemmen ze er helemaal mee in dat de Heere hun torens van trots, wereldgezindheid en vuilheid afbreekt. Ze stemmen ermee in dat Hij hun grote kastelen van eigenliefde tot de grond toe afbreekt. Ze stemmen ermee in dat Hij hun liefde tot de wereld onder Zijn voeten vertrapt en hun hoogmoed en liefde tot afgoderij of bijgeloof wegneemt.

2. Zes kenmerken van gelovigen

In het Woord van God vindt u zes verschillende kenmerken van dit soort hoorders. We zullen ze aanwijzen.

Eerste kenmerk: een doorstoken hart

Kijk voor het eerste kenmerk in Handelingen 2:37. De apostel Petrus preekt tot een groep mensen die tot Christus bekeerd waren. Er staat dat ze door deze prediking in hun hart gestoken werden (naar de KJV). De woorden die hij tot hen sprak, waren alsof een slang hen had gebeten. Ze waren zo scherp dat ze hun hart doorpriemden. Wat gebeurt er als het Woord van God op hun hart gaat inwerken en de hoge torens van godloosheid daarin laat zien, de muren van wereldgezindheid, de diepe wateren van bloedschuld en de sterke begeerten naar onreinheid? Wat gebeurt er als ze worden ontdekt aan hun slavernij aan allerlei soorten zonden en daaronder gebukt gaan? Dan wordt het hart van een kind van God als het ware doorstoken, doorboord en verscheurd.

Tweede kenmerk: klagen over de zonde

Een tweede kenmerk wordt ons gegeven in Jeremia 31:18: 'Ik heb wel gehoord, dat Efraïm zich beklaagt, zeggende: Gij hebt mij getuchtigd, en ik ben getuchtigd geworden.' Als de ziel eenmaal klaagt over de zonde, terneergeslagen is onder het gevoel daarvan en er bij God en Zijn dienaren over klaagt, dan is dat een teken dat deze hoge torens zijn begonnen te vallen. Maar als u volhoudt dat u onschuldig bent en er niet over klaagt, bewandelt u de weg naar de hemel niet. Al hoopt u op de hemel, het is niet goed met u. Het is er een teken van dat er hoge torens in uw ziel staan. Het werk van de oude Adam staat nog recht overeind.

Derde kenmerk: zelfonderzoek voor behoud

Een derde kenmerk van hen die gewillig buigen onder Christus en Zijn Woord is dit: als ze aan hun zonden ontdekt zijn, beginnen ze zichzelf direct te onderzoeken. Het gaat hen net als de onrechtvaardige rentmeester die ontslagen werd vanwege zijn misstappen.

Hij begon daarna te overleggen bij zichzelf: wat zal ik nu doen? Ik schaam me om te bedelen. Niemand zal me genadig zijn en werk geven. Ik kan dus niet werken en ik heb niets waarmee ik in mijn onderhoud kan voorzien. Dus hij besluit terug te gaan naar zijn meester. Laat deze hem in de gevangenis werpen als hij dat wil, maar de rentmeester weet dat hij hem daar in elk geval te eten zal geven. Gelukkig is de ziel als ze in deze toestand geraakt. Ze ziet dat ze niets van zichzelf heeft om van te leven en dus besluit ze terug te gaan naar Christus. Laat Hij haar in de gevangenis werpen als Hij dat wil, maar dat is een betere situatie dan nu.

Zo verging het ook de verloren zoon, toen hij al zijn geld uitgegeven had. Nu had hij niets meer. Hij concludeerde dat hij niet van de honger wilde sterven in een land ver van huis. Eerst schaamde hij zich om naar het huis van zijn vader terug te gaan, maar toen hij zag dat het niet anders kon, besloot hij het toch te doen. Hij zou naar huis gaan en zijn diensten aan zijn vader aanbieden. Hij dacht dat hij beter een levende dienaar kon zijn dan een dode zoon.

Vierde kenmerk: verlangen naar Jezus

Een vierde kenmerk van hen die gewillig onder het Evangelie buigen, is dat het Evangelie een diep verlangen naar een Zaligmaker in hen opwekt. Het is waar: in sommigen is dit verlangen naar de Zaligmaker niet zo diep geestelijk als het zou moeten zijn. Toch is er een zekere begeerte in hen naar Christus en ze zien in ieder geval dat ze Hem niet kunnen missen. Ze begeren dus dat Christus hun ziel binnenkomt en alle hooghartige begeerten en ideeën omverwerpt. Ze zouden wel wensen naar lichaam en ziel gevangenen van Jezus te zijn.

Vijfde kenmerk: geloof op de belofte

Een vijfde kenmerk van hen die gehoorzaam zijn aan het Evangelie van Christus is dat ze steeds weer intens en vol liefde op de beloften zien. Telkens als ze zo'n belofte horen als dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om schuldige zondaren zalig te maken, denken ze bij zichzelf: o, dat ik behoorde tot degenen die Jezus

kwam zaligen! O, dat mijn hart vervuld zou zijn van deze genadige beloften!

Zesde kenmerk: hoogachting van Christus

Een zesde kenmerk van hen die zich overgeven aan het Evangelie is dat er niemand is die Christus zo hoog waardeert als juist zij. O, als zulke mensen de hemel bezaten, zouden ze die opgeven om Christus te gewinnen. Er is niets dat ze te kostbaar zouden achten om het te geven, als ze maar zeker konden zijn van hun aandeel in Christus. U kent die vrouw over wie de evangelist Lukas spreekt. Ze waste Christus' voeten met haar tranen en droogde ze met de haren van haar hoofd. Als haar haren en haar tranen de hemel zouden zijn geweest, zou ze die te gering hebben gevonden om Christus' voeten ermee te wassen en af te drogen. Ze schatte Hem zo oneindig hoog.

Als u eenmaal zo ver komt dat u zegt: 'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' (Rom. 7:24), en u beseft hoe diep afhankelijk u bent van Christus voor uw verlossing, dan zult u Hem op hoge waarde schatten. Dan zegt u: 'O, ik zou alles wel willen opgeven om Hem te verkrijgen. Als hemel en aarde van mij waren, zou ik die geven in ruil voor Christus.' Er is geen ruimte voor beknibbelen als de ziel eenmaal echt vernederd is door het Woord van God. Er wordt dan niets meer achtergehouden. Alles is voor Christus. Het is dan niet: 'Wilt u uw zondige begeerten opgeven voor Christus? Wilt u verlost worden van uw trots voor Hem? Wilt u de wereld en haar begeerlijkheden verlaten omwille van Christus?' We houden niets achter, maar willen het allemaal loslaten opdat we Christus mogen gewinnen.

Dit zijn heel levendige en duidelijke merktekenen van een terneer-geslagen en vernederde ziel door het Woord van God.

3. Hoe werkt God de bekering?

Ten slotte nog de manier waarop de Heere hun sterkten omverwerpt. De tekst vertelt ons dat onze natuur en de oude mens eerst

neergeworpen worden. Zo moet de wet eerst haar werk doen om neer te werpen, voordat het Evangelie iets doet aan de wederopbouw. Het doel is ons te laten zien in welke toestand we van nature verkeren: een staat van verdoemenis. Dit onderste boven halen van het oude is eerder een voorbereiding dan het echte werk zelf.

Maar wat werkt het Evangelie het eerste in de ziel? Sommigen noemen berouw of bekering het eerste werk. Anderen zeggen dat geloof het eerste is. Maar ik denk, dat er geen waar berouw of ware bekering kan zijn zonder dat er enige mate van geloof aan voorafgaat. Ik geloof zelfs, dat er nog iets aan dit alles voorafgaat. Onze Zaligmaker Christus spreekt in Johannes 6:45-46: 'En zij zullen allen van God geleerd zijn. Eenieder dan die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij.' Sommigen luisteren dus eerder naar het Woord van de Vader dan anderen. Omdat Hij in het vorige vers over een opstanding spreekt, is het aannemelijk dat Hij bedoelt dat dit het eerste werk is. Dan is dit het eerste wat in de ziel gewerkt wordt, hoewel op datzelfde moment in beginsel ook de rest wordt gewerkt: een geestelijk horen naar en aannemen van Christus. En daarop volgt dan het geloven.

Christus, onze Heere, maakt onderscheid tussen dit horen en het geloof. De ziel kan immers nooit in geloof tot Christus komen, als er niet eerst enige aanneming is van dat eerste wat in haar is gewerkt. Daarna leert ze onderscheid maken tussen Christus' stem en andere stemmen door een geestelijk verstaan van Gods Woord. Dan leert ze dat de taal van Christus wezenlijk anders is dan die van alle anderen. Terwijl ze eerst maar een lage dunk had van Zijn Woord, schat ze Hem en Zijn Woord nu zeer hoog. Daarna volgt het geloven in Christus en het rusten op Hem.

Vervolgens komt het derde werk: een door God gewerkte droefheid over de zonde, wat in feite het werk van de bekering is. Want welk verdriet ze vroeger ook had, het was slechts een wettisch verdriet over de zonde; er was toen geen echt berouw en geen ware droefheid naar God.

Afsluitend onderzoek

Er moet dus sprake zijn van een vernedering en omverwerping in allen die werkelijk weten Wie Christus is. Ik zou u allemaal op dit merkteken willen wijzen om te zien en na te gaan of u ooit deze vernedering en deze omkering gekend hebt. Vervolgens moet u nagaan of Christus de uwe is.

Stel dat we aan de mensen zouden vragen hoe ze Christus verkregen hebben, hoe Hij tot hen kwam of wanneer hun sterke vesting neergestoten werd. Helaas, ik denk dat de meesten zullen moeten antwoorden dat ze Hem in de wieg hebben ontvangen, toen ze nog jong waren en het niet merkten, of dat ze Hem op zeker moment ontvangen hebben toen ze sliepen. Maar pijn en verdriet over de zonde, of ook maar één traan omdat ze God hebben beledigd? Zoiets hebben ze nooit gekend.

Ik ben er afkerig van om verdriet over de zonde te verbinden met tranen, want ik weet dat er echt verdriet is zonder tranen. En ik weet dat er echt berouw is dat meer zegt dan tranen. Maar ik houd vol, dat er op de een of andere manier een echte verootmoediging moet zijn vanwege de zonde, voordat Christus in de ziel intrek neemt. Maar helaas, waar zijn degenen die zo'n diepe smart kennen, die zo'n verdriet over hun zonde hebben als Job? (zie Job 6:4). Ik denk dat de meesten niet weten wat het inhoudt om de pijlen van de Almachtige in hun ziel te voelen zoals hij. Ze weten niet wat het is om zichzelf aan te klagen omdat ze zo'n goede Heere hebben beledigd. Hun hart veroordeelt hen niet omdat ze tegen Hem hebben overtreden. Zou dat besef er wel zijn, dan zou hun kracht wegvloeien.

Ik smEEK u: onderzoek of dit werk wel of niet in u is, want velen zullen zich op de laatste dag bedrogen vinden. Ze dachten dat ze deze zaken allemaal verkregen hadden, maar als het onderzocht wordt, blijkt het niets anders te zijn dan pure inbeelding. God zal dat allemaal direct ontmaskeren als onecht werk, als namaak. Dat geldt hun berouw, hun geloof en alles wat ze hebben. Ze blijken dus niet in Christus te zijn.

Daarom moeten wij nooit rusten totdat we zeker weten of we in Christus zijn of niet. We moeten weten of we nog in onze natuurstaat zijn. We moeten zeker weten of we overgegaan zijn van het koninkrijk van de duisternis in het koninkrijk van de Zoon van God.

Heere, maak ons allemaal wakker om onszelf op dit punt te beproeven, en te onderzoeken of we niet belijden in Christus te zijn terwijl we nog steeds in onze natuurstaat verkeren.

Welnu, hiertoe zij God, Vader, Zoon en Heilige Geest, alle lof en eer tot in eeuwigheid.

Amen.

